

ת"פ 51689/05/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עבד אל רחים צרצור, הנאשמים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 51689-05-17 מדינת ישראל נ' צרצור(עציר)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
עבד אל רחים צרצור (עציר) - הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **סיוע לסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 332(2) יחד עם סעיף 31 לחוק.
 - ג. **שוד בחבורה**, לפי סעיף 402(ב) לחוק.
 - ד. **חטיפה**, לפי סעיף 369 לחוק.
 - ה. **הפרעה לשוטרי**, לפי סעיף 275 לחוק.
 - ו. **אי ציות לאור אדום**, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"ט - 1969.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין מייקל מיירס (להלן: מיירס) קיימת היכרות מוקדמת. הנאשם ומיירס קשרו קשר לגנוב כלי רכב ולמכור אותם בכפר קאסם. בין הנאשם ומיירס לבין המתלון, יליד 1933, אין היכרות מוקדמת. ביום 27.3.17 נסע המתלון ברכב מסוג מרצדס כשאשתו נוהגת ברכב. בשלב מסוים יצאה אשת המתלון מהרכב והותירה את המתלון יושב ברכב חונה במושב הנוסע שליד הנהג כאשר מנוע הרכב פועל.
הנאשם ומיירס נכנסו במהירות לרכב, מיירס התיישב במושב הנהג ואילו הנאשם התיישב במושב האחורי. מיירס איים על המתלון שלא לומר דבר ונהג במהירות מהמקום. במהלך הנסיעה פנה המתלון בפחד למיירס ואמר לו שייקח את הרכב ויניח לו לרדת, אך מיירס צעק על המתלון ואיים עליו באומרו "אל תדבר מילה, תשתוק ואם לא אני אכניס אותך לבאגז". רוצים לדבר איתך אנשים ביפו". בהמשך ולאחר שהמתלון שאל את מיירס להיכן הוא לוקח אותו, איים שוב מיירס על המתלון ואמר לו שלא ידבר וכי אנשים רוצים לדבר איתו ביפו.

מיירס והנאשם הסיעו את הרכב מנתניה לכפר קאסם תוך נהיגה בפראות ובמהירות של כ- 160 קמ"ש. בעת שהגיעו לכניסה לאזור התעשייה בכפר קאסם מיירס פנה לנאשם כדי שזה יכוון אותו לעבר מקום שבו ניתן למכור את הרכב. בהמשך, שוטרים בניידת משטרה הבחינו ברכב ואז הנאשם ומיירס האיצו את מהירות הרכב ונסעו במהירות. הרכב פגע בכלי רכב אחר אשר חנה בצד הדרך וגרם לו לנזק, כאשר ניידת משטרה דולקת בעקבות הנאשם ומיירס.

מיירס והנאשם הוסיפו לנסוע במהירות ובפראות ופגעו בשני כלי רכב נוספים כאשר ניידת המשטרה בעקבותיהם. בהמשך, ארעה תאונת דרכים בינם לבין ניידת משטרה שניה. כתוצאה מהתאונה נפתחו כריות האוויר בניידת המשטרה ו- 4 שוטרים נחבלו. המתלונן נחבל אף הוא, איבד הכרה ופונה לבית החולים שם אובחן כי נגרם לו שבר בעצם החזה והוא אושפז למשך 4 ימים. הנאשם ברח מהמקום בריצה, ומיירס נמלט אך נתפס.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובמסגרתו עתרו במשותף להשית על הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. המאשימה עתרה אף לפיצוי משמעותי למתלונן ואילו ההגנה עתרה להימנע מכך.

4. לאחר שממעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי הסדר הטיעון לעניין עונש המאסר סביר ומאוזן וראוי לכבדו. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו. עוד נתתי דעתי לכך שהודאת הנאשם חסכה את עדות המתלונן. כמו כן יצוין כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן חלקו של הנאשם קטן יותר מחלקו של מיירס אשר נהג ברכב. כמו כן מדובר בנאשם יליד 1989, נשוי ואב לילדים, ללא עבר פלילי. הנאשם אמנם נמלט מהמקום אך בהמשך הסגיר עצמו למשטרה ואף הודה בחקירת המשטרה.

5. בכל הנוגע לרכיב הפיצוי נתתי דעתי להצהרת נפגע העבירה אשר הוגשה (ת/1). המתלונן מצין כי אושפז בבית החולים מיד לאחר האירוע עם פגיעות פיזיות ונפשיות ושוחרר כעבור מספר ימים. לדבריו עד היום הוא סובל מקשיי נשימה וסיוטים בלילות. המתלונן מצין כי הוא מטופל תרופתית. לדבריו במשך 3 חודשים מאז החטיפה היה מרותק למיטה כשהוא סובל מכאבים חזקים. אירוע החטיפה הקשה משפיע עליו עד היום. כמו כן לרכבו נגרם נזק והרכב הושבת באובדן גמור. המתלונן נשא בנזקים לרכוש אשר מוערכים על ידו ב- 100,000 ₪ בגין ירידת ערך הרכב, אובדן ביטוח ועוד.

6. המאשימה עתרה, כאמור לעיל להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי למתלונן לאור הנזקים שנגרמו לו, ואילו ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת פיצוי ולחלופין להסתפק בפיצוי נמוך וזאת בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהצהרת הקורבן סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי למתלונן וזאת בשים לב לנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו למתלונן, לעוגמת הנפש שנגרמה לו ולנזק לרכושו. מנגד נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם, להודאת הנאשם באשמה, לנטילת האחריות ולחלקו הנמוך יחסית של הנאשם בביצוע המעשים.

סוף דבר

8. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 50 חודשי מאסר בפועל אשר מנינים מיום מעצרו 15.5.17.

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע או חטיפה או סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 30,000 ש"ח למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 15 תשלומים שווים ורצופים החל מיום החל מיום 1.9.18 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ח, 01 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.